

„Пътят към Христос“ до всеки дом

Продължава от стр. 1
А преди нас бяха минали други геноминации с безплатни брошури и материали, на много места ги бяха пускали по пощенските кутии и бяха оставили неприятно впечатление. Но въпреки това нас ни приемиха от всички етноси и геноминации, с всякакви убеждения. Явно Божият Дух беше минал преди нас и беше повлиял на сърцата. Това беше и главната причина за успеха.

Други причини за приемането са съвременното оформление на списанието и усмивките, с които бе давано лично на хората.

„Не се ли усмихваш, не те приемат“ - разказва най-възрастният участник на 82 години - Василка от Белоградчик. Тя е с коккарпроза, но не е пропуснала нито една къща в града. Най-младият участник е на 3 години и половина - Калин от Монтана. В Монтана е най-младата група деца, включени в раздаването - на възраст 10-12 годи-

ни. В област Монтана половината списания са разнесени от некръстени младежи. 120 000 комплекта брошури са съгнати и комплектовани от децата в църквата.

Как измерват успеха?

В резултат на проекта много от църковните членове преживяват подем във вярата си. Когато четете мненията им на стр. 5, забележете, че това, което споделят, е логично да преживеят чрез опитности в личния си живот, а не по време на някакъв вид служене на обществото. Освен това работата заедно ги сплотява и обединява. Участвалите в разнасянето споделят още, че въпреки приемането, малцина са изразили явен интерес.

„Но такива хора бяха умешени - разказва Росица Недялкова от Лом. - А вярвам, че резултатите

ще нарастват прогресивно във времето. Книгата просто стои у дома и чака подходящото време.“

„Не работя за резултати и не очаквам такива - казва Ангелина Ангелова, с която Роси раздава книги в екип. - Нашата цел не е да напълним църквата. Нека хората първо разберат за Христос и всичко да си дойде на мястото постепенно.“

Все пак не липсват първите откликнали. Борис Божинов от село Аспарух е започнал курс върху Библията, има записали се за кореспондентен курс. Най-много хора си поръчват DVD с филм за последните събития.

Трудности и чудеса

„Три проблема срещам в работата си - разказва Роси - умората, кучетата във всеки двор и малкото хора, които да се включат.“

Бъдещето

„В този край социалистическата партия имаше твърд електорат, но сега

хората са докрай разочаровани - споделя пастор Цанко Митев, секретар на Слоза на адвентните църкви. - Не смятам, че от тях зависи нещо в страната ни, и явно обръщат поглед към вярата. Когато Бог дръжжи процесите и виждаме, че дава успех на начинание, което преди това не се е радвало на такъв, трябва да използваме момента и да го подкрепим.“

„Необходимо е да разширим перспективите си - казва Христо Генчев. - В България живеят 8 560 000 души в 5 345 села и градове. Само в 350 от тях има адвентисти. Обмисля се половин милионен тираж, за да спадне цената и да бъде покрита цялата страна. Вероятна дата за приключването на кампанията по събирането на средства е 30 юни. След това предстои печат, а от септември

може вече да раздаваме в цялата страна. Планът е голям, но вярваме, че го е вдъхновил Стратегът на победата.“

Неуморният пастор вече обикаля църквите по страната, за да разказва за успеха на проекта. Той убеждава и вдъхновява църковните членове да се погрижат със сили и средства за своите области. За два месеца бяха събрани близо 100 хиляди лева. Ако църквите продължат с такава темпо, това ще позволи да бъдат отпечатани повече списания на дъвоyno по-ниска цена.

Сега можем по-ясно да разберем призива в Духа на пророчеството: „Разпръсквайте книги като есенни листа“ („Евангелизъм“).

Петя Накова

Очаквайте в следващия брой мълчата история на пастор Христо Генчев

Отзиви от получилите списания

„Хареса ми да ми подаряват религиозна литература. Така ще науча повече за Бога, тъй като в училище нямаме подобни часове.“

Кристиан Василев, с. Винище, 10 клас

„Приех, защото е безплатно. Хареса ми брошурата „Миг след смъртта“. Бих казал да има повече хора като тези, които застанаха на вратата ми.“

Анонимен, Лом

„Приех от любопитство. Хората бяха любезни и приятни. Добре е да са по-добре запознати с това, което предлагат.“

Анонимен, Лом

„Хората бяха културни и скромни. Приех списанието, което ми дадох, защото искам да знам повече. Всичко в него ми хареса. Идеята да ми подарят на вратата ми религиозни книги ми хареса. Искане ми се за в бъдеще по-честичко да се срещам с такива неща.“

Калоян Каменов, Белоградчик

„Книгите ми харесаха. Смятам, че не е много приятно да се раздава подобен вид литература (а и друг тип да е), защото се рискува невярващите да бъдат отлъснати повече. Бих препоръчала да се постави маса в центъра на града.“

Ивелина Иванова, Белоградчик

„Хората, които застанаха пред вратата ми, ми направиха много добро впечатление. Взех списанието, защото не мога да отмина с лека ръка нещо, което е сериозно свързано с Бога. По-голямата част от прочетеното ми хареса. Идеята да се подаряват религиозни книги на вратата е отлична, стига човек да

може да разбере смисъла ѝ. Препоръчвам да има повече статии за молитвата.“

Васил Василев, Белоградчик

„Приех списанието и брошурите заради човечността, честността и доброто. Бих предпочела да ми бяха дадени при хубав разговор, а не пред вратата.“

Анонимен, Белоградчик

„Познавам хората, които ми подариха списанието, от много години. Разпространявайте и напред Божие Слово!“

Маргарита, Белоградчик

„Книгата винаги е била подходяща за агитация. Този материал е изложен популярно, добре е оформен, за всички възрасти е.“

Радој Декин, Вълчедръм

„Когато го прочетох, да ви кажа честно, не знам за другите, но много го харесах. Трябва да продължите да правите такива книги.“

Борис Божинов, с. Аспарухово

„Тегне ми, че навремето сме пропуснали тези неща. Сега дойдохме злоба, завист, капиталът изроди хората. Вие във вашето списание сте хванали тези неща. То има смисъл, ако стигне до по-възрастните, те по-лесно ще се променят.“

Любчо Димитров, кмет на с. Аспарухово

Църквата - реакции и преживявания

„Подтикна ме огромното желание да се срещам с хора и да им разказвам за Исус. Очаквах много хора да приемат списанието и се радвам, че това се случи. Уверих се напълно, че Бог отговаря на застъпническата молитва. Почувствах сила за още работа за Бога. Духът в църквата се промени. Хората са готови за още работа.“

Мая Борисова, Белоградчик

„Включих се заради спомените за страхотното преживяване от срещи с хора, особено когато имат интерес към християнството. Очаквах хората да са добронамерени и се радвам, че приемаха с интерес.“

Кирил Георгиев, Белоградчик

„Мотивацията, получена от небето, е достатъчно силна, че да ни изправи пред всякакви обстоятелства, за да изразим на дело вътрешните си убеждения.“

Ивайло Йоцов, Белоградчик

„От много време исках да участвам в подобно нещо и сега се отвори възможност.“

Диана Митова, 14 г., Белоградчик

„Нямам дар слово и съм притеснителна. Отчаях се, че не съм способна на нищо. Когато разбрах, че трябва да се разнасят списания, реших твърдо да участвам. Инвалид съм с над 20 болести. Непрекъснато се молах за здраве и сили и дълбоко благодарна на Бога, че чу молитвите ми.“

Надежда Мускчиева, Белоградчик

„Желя по някакъв начин да служи на същевещите си и на Бога. Очаквах да се разочаровам, защото нашият край е много атеистичен. Но разбрах, че когато Господ ръководи дадено дело, то има успех. Смятам, че станахме по-близки един с друг и по-единни.“

Венка Радева, Белоградчик

„Инициативата не е в противоречие с вярата ми и виждането ми за начина на мисионеране. Всички се настроихме на една вълна, що се отнася до мисионеране.“

Пламенка Пенчина, Белоградчик

„Трябваше да работим в край с комунистическо и атеистично мислене, но получихме голяма благодат от Бога. Повечето хора вземаха и по-малко отказваха.“

Параскев Божинов, Монтана

„Още много пъти се убедих, че Бог обича всички.“

Раиса Василева, Белоградчик

„На практика разбрах как се работи за Бога. Не само да си стоиш и да слушаш в събота сутринта. Разнасях след работа и се прибирах страшно уморена в студено жилище, но чувствах нещо, което мога да определя само като Божия мир.“

Росица Недялкова, Лом

„Още веднъж разбрах, че

само при Бога имам пълна увереност, мир, спокойствие, благодат и утеха. Разбрах, че Христовото учение е ненадминато.“

Ани Йорданова, Белоградчик

„Не че не се вълнувах, но ние, християните, и м а м е нужда от пълно посвещение, след това всичко останало. Така го чувствам по себе си.“

Горан Йончев, Лом

„Ако някой се скара, аз се усмихвам. Без усмивка не те приемат. Обходила съм града - над 400 човека вярват по своему.“

Василка Панчева, Белоградчик, най-възрастният участник

„За първи път поставих Бога сериозно на първо място в своя живот.“

Анонимен, Монтана

„Очаквах да имам много опитности и наистина Бог утвърди вярата ми още повече.“

Анонимен, Монтана

„Много хора отказаха.“

Анонимен, Лом

„Станахме по-организирани и сплотени.“

Анонимен, Лом

„Научих се на пълно доверие в Бога, за всичко да разчитам на Него. Затвърди се убеждението ми, че Христос е могъщ и ръководи всичко

в нашия живот.“

Анонимен, Лом

„Почти всички имаха някакъв страх от пуйки, кучета, патици, но те не се оправдаха.“

Гина Захариева, 14 г.

„По-уверена съм в своя Бог, тъй като преминах през много отрицателно настроени хора и той ми даваше смелост.“

Аксиния Борисова, 14 г.

„Бяха ни останали книги и ние тръгнахме по улица, която се оказа безлюдна. Бяхме се отказали да се надяваме, че ще има на кого да ги раздадем. Разминахме се с две жени, на които дадохме книги, и продължихме. Беше все така безлюдно. Тогава чухме една от жените да ни вика и да ни благодари. След това раздадохме книгите успешно и усетихме, че Бог е с нас и ни помага.“

Ненка Каменова

„Мога спокойно да кажа, че нашата младежка група се превърна в образец за подражание по отношение на организацията. Станахме по-сплотени.“

Веднъж срещнахме човек на колело, който започна да ни обижда. Когато не му обрънахме внимание и продължихме, започна да става още по-враждебен и циничен. Помислих, че ще слезе от колелото и ще започне да раздава юмруци. Помолех се и в края на молитвата човекът си тръгна по пътя.“

Василка Каменова, Монтана

„Първо, исках да направя нещо за Бога. Второ, никога не бях раздавала книги и исках да разбера как е на практика. Много се насърчих от това, как Бог работи в сърцата на хората. Започнах да се моля по-често. Баба ми е християнка, но от друга геноминация. Беше против това, да разнасям книги, и много ми се караше. Накрая ме изгони от къщи. Но аз се радвам, че поставих Бога на първо място, и нещата се оправиха.“

Илияна Борисова, 16 г.